

[Hendriksen.]

at der bliver Tale om en Realitetsforhandling. Hvis man ikke ønsker vor Medvirkning i Udvalget, men agter at føre Forhandlingerne mere internt mellem de tre Partier, som har Ansvar for Gennemførelsen af Lovforslaget i Folketinget, tager vi dette til Efterretning og indretter os derefter. Den nærmeste Fremtid vil vise, hvilken Vej de tre Partier agter at gaa, hvis det da ikke kan oplyses allerede i Dag under den videre Forhandling om Lovforslaget eller eventuelt i Morgen, hvis Forhandlingerne snart bliver afbrudt.

Naar Forholdet er det, at Lovforslaget alligevel skal underkastes en Udvalgsbehandling, hvad Grunden nu end er, finder jeg det uforment paa nærværende Tidspunkt at fremsætte særlige Bemærkninger med Hensyn til Lovforslagets Indhold, og jeg skal da slutte med at sige, at vort Standpunkt i dette Ting er det samme som det Standpunkt, mit Parti har indtaget i det andet høje Ting. Medmindre Lovforslaget gennem Udvalgsbehandlingen undergaar saadanne Ændringer i den Retning, vi ønsker Ændringer foretaget, at det i væsentlig højere Grad, end Tilfældet er nu, falder sammen med vore Ideer — og jeg skal i saa Henseende henvise til de tre Ændringsforslag, mit Parti stillede i det høje Folketing —, vil vi ved Sagens endelige Behandling stemme imod Lovforslaget.

Vi har naturligvis Lov til at haabe, at Udvalgsbehandlingen vil forme sig paa en saadan Maade, at ogsaa vi kan tiltræde Lovforslagets Bestemmelser, og det vilde glæde mig i høj Grad, om noget saadant var muligt. Men jeg ønsker dog at understrege, at der i saa Fald ogsaa maa være Tale om Realitetsforhandlinger paa afgørende Punkter og ikke blot Spørgsmaal om Forandringer af rent teknisk eller rent redaktionel Art. Som Sagen ligger for mig, efter Debatten i det andet høje Ting, erkender jeg aabent, at jeg ikke har megen Tro til, at saadanne Realitetsforhandlinger vil blive gennemført, og de kan heller ikke føres til Afslutning i Løbet af faa Dage. Men man har jo Lov til at haabe, og indtil videre hengiver jeg mig følgerig til Haabet.

Jøppesen-Drusebjerg: Det er en gammel og kendt Sandhed, at der skal en vis Tid til at føre en stor Sag igennem, og saaledes er det jo ogsaa med det store Spørgsmaal, der behandles i dette høje Ting i Dag. Hele fire Aar skulde der til for at sprede Kendskab om denne Sag, og der skulde til sidst en Krise til for at føre

den saa langt frem, at den kan ophøjes til Lov. Men paa den anden Side maa det indrømmes, at da Resultatet endelig kom, var Resultatet blevet godt. Det Lovværk, der foreligger her, skaber Forenkling indenfor den hidtil gældende Lovgivning paa dette Omraade og bidrager til, at vi i Fremtiden faar langt klarere Bestemmelser end hidtil som Rettesnor.

Naar jeg har sagt dette, føler jeg i Grunden ikke Trang til at sige mere, ogsaa under Hensyn til, at der er sagt saa mange gode Ting om dette Lovværk. Jeg skal villigt indrømme, at det er meget vanskeligt at finde paa noget nyt at sige derom, men det behøves i Grunden heller ikke, thi jeg tror, at det staar de allerfleste her i Landet klart, hvad det drejer sig om. Hvis man vil paastaa — og det gælder samtlige Partier paa Rigsdagen —, at man ikke har haft tilstrækkelig Tid til at sætte sig ind i dette Lovværk, saa passer det ikke, fordi der, som jeg bemærkede før, har været hele fire Aar til at arbejde sig igennem denne Sag.

Jeg skal kun gøre nogle faa Bemærkninger med Hensyn til selve Lovforslaget. Det er blevet sagt af foregaaende Talere, at obligatorisk Sygeforsikring er Grundlaget for Retten til at faa Invalidrente og Aldersrente, og det er jo rigtigt. Lovforslagets Grundlag er udformet saaledes, og det kunde jo tænkes, at den obligatoriske Indmeldelse i Sygekasser, som Lovforslaget forudsætter, vilde afstedkomme nogle Vanskeligheder hist og her. Men paa den anden Side maa det indrømmes, at med den Udvikling, som Sygekasserne har naaet her i Landet, hvor langt det store Flertal af den voksne Befolkning staar i en Sygekasse, vil det sikkert gaa forholdsvist let med at bringe denne Side af Sagen i Orden.

Med Hensyn til Invalidforsikringen byder Lovforslaget den Fordel, at det er mere bevægeligt end den gældende Lov. Paa Grund af den gamle Lovgivnings faste Takster, efter hvilke man behandlede de Personer, som omfattedes af Loven, ens over hele Linien, havde denne Lovgivning sine Skavanker. Disse bliver i nogen Grad afhjulpet gennem den foreslaaede Lov, som paa en langt bedre Maade tager den enkeltes Forhold og Tarv i Betragtning.

Angaaende Aldersrenten og de Sæts, som er foreslaaet i den Del af Lovforslaget, der omfatter denne, skal jeg villigt indrømme, at den foreslaaede Bestemmelse om, at Aldersrenten for en Dels Vedkommende skal fastsættes paa Basis af